

DAGJE ZANDSTRALEN BIJ DE HONDSBOSSE ZEEWERING

door

F.H. van de Weijer

Een korte impressie van de excursie naar de Hondsbosse Zeewering, de Putten en de duinen bij Camperduin, onder leiding van Ron van den Brink en Rick van den Akker.

Zuidwesterstorm met windkracht 9 à 10 was voor zaterdag 21 oktober langs de kust voorspeld. Desondanks kwamen zeven (fanatieke) vogelaars om 6.00 uur 's morgens bij het Oosterspoorplein opdagen.

"Misschien worden de zeevogels wel tot vlak langs de kust geblazen", werd er gezegd. Vol goede moed vertrokken we richting Camperduin. Toen we bovenop de zeewering aankwamen bleek de zee een woeste schuimende massa. Wij werden, evenals onze optiek, gelijk voorzien van een zilte coating. Tegelijkertijd werden we door de wind haast uit onze sokken geblazen en gezandstraald door het fijne zand van het strand. Op zoek naar beschutting liepen we over het strand naar het paviljoen, alwaar we nog andere vogelaars aantroffen. Daar was het iets beter vertoeven, maar het was daar toch ook nog erg moeilijk om de verrekijkers en de telescopen stil te houden.

We hoorden van anderen dat er al vanaf 's morgens vroeg weinig te zien was op zee. Desondanks vlogen er enkele Dwergmeeuwen in winterkleed en een paar Jan van Genten en Zwarte Zeeëenden vlak langs de kust.

Enkele plasjes achter de zeewering, de Putten geheten, leverden ons meer succes. Hier zagen we eenden en vele steltlopers, zoals Zwarte Ruiter, Winter-taling, Smient, Bonte Strandloper, Steenloper en Watersnip.

Op een smalle landweg achter de Putten reden wij met de auto, toen een boer ons met een stel koeien tegemoet kwam. Ondanks dat wij allemaal netjes aan de kant gingen staan durfden de koeien er niet langs. In het gedrang dat toen ontstond doken twee koeien in de sloot.

Nadat we een beetje bijgekomen waren van deze dierenblunder vervolgden wij onze excursie in de richting van de duinen bij Camperduin, waar we een lange wandeling maakten. Hier zagen we onder andere een Sperwer en een Zwarte Specht. In de Berekuil, een in een kuil gelegen theehuisje, werd een stop gemaakt voor een kopje koffie met appelgebak. Een Sijsje leit zich hier heel mooi van dichtbij bekijken. Vanaf een hoge duintop konden we het duingebied en de erachter gelegen polder goed overzien. Hier zagen we diverse langstrekkende Koperwieken.

Met slaperige hoofden, vuile verrekijkerlenzen en de kleren, haren en oren vol zand gingen wij na deze winderige dag weer naar huis.